

Anmälan mot Försäkringskassan angående bristande beslutsunderlag i ett ärende om arbetsskadelivränta

Anmälan

I en anmälan till JO framförde AA, som ombud för BB, klagomål mot Försäkringskassans handläggning av ett arbetsskadeärende. Hon anförde att när Försäkringskassans socialförsäkringsnämnd den 6 november 2007 beslutade att avslå BB:s ansökan om livränta ingick inte ett för henne positivt yttrande från en försäkringsläkare i kassans utredning. Socialförsäkringsnämnden fick därför inte möjlighet att beakta underlag i ärendet som talade till hennes fördel.

Utredning

Ärendet remitterades till Försäkringskassan som anmodades yttra sig över det som anförts i anmälan till JO.

I sitt remissvar anförde Försäkringskassan, genom försäkringsdirektören CC, följande.

Utredning

AA uppger att Försäkringskassan inför beslut om livränta i social-försäkringsnämnd den 6 november 2007 undanhållit ett för hennes klient BB fördelaktigt yttrande från försäkringsläkare.

Det aktuella yttrandet avgavs den 21 februari 2007 av försäkringsläkare DD. Handläggaren har i förfrågan till försäkringsläkaren inte explicit angett vilka arbetsförhållanden som rådde mellan år 1992 - 2005, utan försäkringsläkaren har inhämtat uppgifter om arbetsförhållanden ur föredragningspromemoria 2005-03-09 gällande sjukersättning. Försäkringsläkare DD har i sitt yttrande angett att det efter år 1992 förelegat en varierande sysselsättningsgrad och också varierande svårighetsgrad på arbetsuppgifter:

”BB har haft arbetsförmåga i olika sysselsättningar upp till 4-6 timmar från 1992 och fram till den hela sjukersättningen beviljades och så sent som i början på 2000-talet arbetade hon 4 timmar/dag.”

Den handläggare som övertog ärendet i september 2007 bedömde försäkringsläkare DD slutsatser som grundade på ett missförstånd avseende sak-omständigheter i ärendet eftersom BB från och med 1992 huvudsakligen var arbetslös fram till och med november 2000 och därefter innehade en lönebidrags-anställning om 4 timmar/dag med utfyllnad av a-kassa upp till heltid. Eftersom innehållet i yttrandet

bedömdes som oriktigt rekviderades ytterligare medicinskt underlag samt gjordes en förnyad bedömning av försäkringsläkare.

Då tidigare konsulterad försäkringsläkare ej längre arbetade åt Försäkringskassan lämnades ärendet för bedömning till försäkringsläkare EE. Hon avgav sitt yttrande och bedömning den 15 oktober 2007 vilket även utgjorde besluts-underlag vid socialförsäkringsnämndens sammanträde den 6 november 2007.

Försäkringskassans slutsatser

Av utredningen framgår att orsaken till varför försäkringsläkaren DD yttrande inte fanns med i underlaget inför beslut i socialförsäkringsnämnden var att det av handläggaren bedömdes vara grundat på ett missförstånd avseende sak-omständigheterna i ärendet och därför saknade relevans. Oavsett innehållet i yttrandet borde det dock ha funnits med i beslutsunderlaget. Inför beslut måste socialförsäkringsnämnden ha tillgång till allt utredningsmaterial som är av betydelse i ärendet och följaktligen ges tillfälle att bedöma om visst material är av betydelse eller inte. Handläggningen i ärendet var därför felaktig.

I och med utgången av år 2007 upphörde socialförsäkringsnämnderna. Ärenden om livränta enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring beslutas numera av tjänstemän hos Försäkringskassan. Beslut fattas av en särskilt utsedd beslutsfattare efter föredragning. Såväl föredraganden som beslutsfattaren har tillgång till akten i ett ärende. Det förekommer alltså inte längre att den som är beslutsfattare inte har tillgång till hela underlaget i ett ärende.

Försäkringskassan beklagar att försäkringsläkarens yttrande från februari 2007 inte kompletterades förrän i oktober 2007 och att handläggningen dragit ut på tiden i detta ärende.

AA gavs tillfälle att kommentera remissvaret.

Bedömning

Enligt Försäkringskassans remissvar var anledningen till att försäkringsläkare DD yttrande inte bifogades utredningen om BB:s rätt till arbetsskadelivränta att handläggaren ansåg att DD slutsatser grundades på ett missförstånd om sakomständigheterna i ärendet, och att yttrandet därför saknade relevans. Då DD hade slutat sin anställning hos kassan inhämtades ett nytt yttrande från en annan försäkringsläkare.

Jag vill inledningsvis framhålla att det är viktigt att de uppgifter som försäkringsläkaren (numera den försäkringsmedicinske rådgivaren) får ta del av inför sin bedömning är fullständiga och korrekta.

Jag har tidigare påtalat (se t.ex. mitt beslut den 8 november 2007, dnr 775-2007) att ett beslut ska grundas på det utredningsmaterial och de omständigheter som har förekommit i ärendet och att det inte ankommer på den enskilde tjänstemannen hos Försäkringskassan att sortera bort utredningsmaterial som inte talar för hans eller hennes enskilda uppfattning om ärendet. Om utredningen innehåller motstridiga uppgifter, t.ex. försäkringsläkaryttranden med olika slutsatser, är det naturligtvis viktigt att detta läggs fram för beslutsfattaren, i detta fall socialförsäkringsnämnden.

Jag instämmer i Försäkringskassans uppfattning att försäkringsläkare DD yttrande borde ha bifogats utredningen när den lämnades till socialförsäkringsnämnden.

Yttrandet borde också ha bifogats den utredning som kommunicerades med BB före beslutet om livränta.

Jag konstaterar även att handläggningstiden i BB:s ärende har varit alldeles för lång.

Försäkringskassan förtjänar allvarlig kritik för handläggningen av BB:s arbetsskadeärende.

Ärendet avslutas.